

ŻYC EWANGELIA

VI NIEDZ. WIELKANOCNA, *C* J 14,23-29* 22.05.2022

(562)

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go i przyjdziemy do niego, i mieszkanie u niego uczynimy. Kto nie miłuje Mnie, ten nie zachowuje słów moich. A nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca. To wam powiedziałem, przebywając wśród was. A Paraklet, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem. Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze ani się nie lęka. Słyszeliście, że wam powiedziałem: Odchodzę i przyjdę znów do was. Gdybyście Mnie miłowali, rozradowalibyście się, że idę do Ojca, bo Ojciec większy jest ode Mnie. A teraz powiedziałem wam o tym, zanim to nastąpi, abyście uwierzyli, gdy się to stanie».

Nie jest łatwo czynić nam cudzą wolę, niż realizować naszą własną. Chcemy raczej robić to, na co to mamy ochotę, niż spełniać „zachcianki” innych ludzi. Nasz egoizm popycha nas do indywidualizmu, który zawsze chce od nas więcej. Tymczasem raczej jakość, a nie ilość rzeczy ma nasycać naszą duszę. Nasza pozycja jeśli jest „z góry”, to wtedy nie ma mowy na ustępstwa. Nie ma też czasu na modlitwę, która daje pewność wypełniania woli samego Boga... Jezus jest tym, który ukazuje nam wolę Boga. Uniżył samego siebie, aby wypełnić wolę Ojca. Postawa uniżenia zaprowadziła go na drogę krzyża, który w oczach ludzkich był hańbą, a w oczach Boga był drogą prowadząca do zbawienia. Ostatecznie zwyciężyła krzyż, który daje nam „nowe życie”...

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Dlaczego nie lubimy czynić cudzej woli? Jak wypełniać wolę Ojca i naśladować Chrystusa?

Do wykonania: W tym tygodniu, w sposób szczególny będę się starać rozpoznać Boga w mojej codzienności.

KALENDARZ LITURGICZNY

24.05 (wtorek) Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny, Wspomożycielki Wiernych

Święto ustanowiono dekretem św. Kongregacji Obrzędów, z dnia 15 września 1815 r., jako wyraz wdzięczności papieża Piusa VII względem Matki Bożej za wyzwolenie z niewoli napoleońskiej, gdy po blisko pięcioletniej nieobecności na Stolicy Piotrowej - 24 maja 1814 r. uroczyście wrócił on do Rzymu. Święto obchodzono z początku tylko w ówczesnym Państwie Kościelnym, obecnie w licznych prowincjach kościelnych i niektórych zakonach. Episkopat Polski uzyskał w 1958 r. dekret św. Kongregacji Obrzędów z dnia 4 grudnia 1958

r.- zezwolenie Jana XXIII na obchód tego święta. Maryja jest matką ludzkości w porządku łaski. II Sobór Watykański podkreśla tę rolę Maryi, wiążąc ją z Jej udziałem w odkupieniu dokonany przez Chrystusa. Maryja współpracuje dobrowolnie w dziele zbawienia ludzkości. Matka Jezusa otrzymała dar powszechnego macierzyństwa duchowego. Jej macierzyństwo nie ogranicza się tylko do uczniów, jakby wynikało z "testamentu krzyża" - "Niewiasto, oto Syn Twój" (J 19, 26).

25.05 (środa) Wspomnienie św. Bedy Czcigodnego, prezbitera i doktora Kościoła

Angielski benedyktyn Beda urodził się w Wearmouth około 672 roku. Od siódmego roku życia studiował z Benedyktem Biscopem. Następnie przebywał w Jarrow, gdzie dokończył formację kapłańską, tam też pozostał do końca życia. Wielki znawca Biblii, był pierwszym anglosaskim historykiem i pozostawił po sobie liczne pisma, które przyczyniły się do nadania mu tytułu doktora Kościoła. Zmarł w 735 roku, został kanonizowany w roku 1899.

26.05 (czwartek) Wspomnienie św. Filipa Nereusza, prezbitera

Urodził się w 1515 roku we Florencji. Od dziecka wyróżniał się dobrym charakterem, dlatego otrzymał przydomek „dobry Pippo”. Kapłanem został w 1551 roku, poświęcił się edukacji młodzieży z obrzeży miast, wprowadzając nową metodę nauczania, która łączyła katechizm z teatrem i muzyką. Wspierany przez papieża Grzegorza XIII, w roku 1575 założył zgromadzenie oratorian. Zmarł w Rzymie w 1595 roku, został kanonizowany w 1662 roku

27.05 (piątek) Wspomnienie św. Augustyna z Canterbury, biskupa

Święty Augustyn urodził się w Rzymie. Był opatem lub przeorem w klasztorze benedyktyńskim św. Andrzeja w Rzymie na Monte Celio. W 596 roku papież Grzegorz Wielki wysłał go razem z 39 braćmi do Anglii. Tam Augustyn został życzliwie powitany i przyjęty przez króla Etelberta z Kentu, poganina, który poślubił chrześcijankę Bertę. Wkrótce potem król wraz z resztą poddanych przyjął chrzest, a w stolicy – Canterbury, została wystawiona pierwsza na ziemi angielskiej katedra, utworzono biskupstwo i opactwo benedyktyńskie św. Piotra i Pawła. Augustyn za pozwoleniem papieża otrzymał z rąk biskupa Arles w Galii sakrę biskupią i zaczął kierować diecezją. Misja wśród Angliów rozwijała się pomyślnie, natomiast nie udało się św. Augustynowi pozyskać pierwotnych mieszkańców wyspy – Brytów. Dzięki ciężkiej i niestrudzonej pracy święty misjonarz zdołał w ciągu kilku lat zorganizować hierarchię kościelną w Anglii ustanawiając biskupstwa w Londynie i Yorku. W roku 601 w dowód uznania otrzymał od papieża – paliusz – znak godności arcybiskupiej. Zmarł 26 maja 604 lub 605 roku. Jego ciało zostało pochowane w kościele katedralnym w Canterbury obok św. Etelberta. Augustyn jest uważany za Apostoła Anglii.

28.05 (sobota) Wspomnienie św. Germana z Paryża

German żył w VI wieku. Był niechcianym dzieckiem, wychowywała go niechętnie ciotka. Wybrał życie zakonne, w którym z całą surowością stosował się do reguł monastycyzmu wschodniego. Został mianowany biskupem Paryża i kierował diecezją aż do śmierci w 576 roku. Swoim przykładowym życiem zaskarbił sobie miłość ludzi i względy króla, który przydzielił mu klasztor, gdzie mógł zgromadzić wspólnotę mnichów, co dało początek opactwu Saint-Germain-des-Pres.

WARTO WIEDZIEĆ

Biskupi angielscy informują, że od Uroczystości Zesłania Ducha św. (niedziela, 5 czerwca 2022) zniesiona zostaje dyspensa od obowiązku osobistego uczestniczenia we Mszy Św. w niedzielę i Święta nakazane. Przypominają również, że od tej daty „ogłądanie” Mszy Św. w Internecie nie wypełnia tego obowiązku. Pewnym wyjątkiem od tej zasady może być poważny powód, zły stan zdrowia, opieka nad chorymi lub uzasadniony strach.